

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 110.253 van 16 september 2002
in de zaken A.110.626/XIV-6675.
A.110.628/XIV-6677.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat E. DE SIMONE,
 kantoor houdende te 2060 ANTWERPEN,
 Sint-Jansplein 49 bus 6

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 20 juni 1969 en van Turkse nationaliteit, op 6 augustus 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 15 juni 2001 waarbij hij werd uitgesloten van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 6 juli 2001, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 juli 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 26 juni 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. CALLEWAERT die, loco Advocaat E. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat C. DECORDIER die, loco Advocaat E. MATTERENE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke toedracht van de zaak.

1.1. Op 28 januari 2001 dient verzoeker een regularisatieaanvraag in op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet), meer bepaald op basis van artikel 2, 4/.

1.2. Op 15 juni 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing waarbij verzoeker uitgesloten wordt van de toepassing van de Regularisatiewet. Deze beslissing wordt bestreden in de zaak G/A.110.626/XIV-6675. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.3. Op 6 juli 2001 ontvangt verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, dat wordt bestreden in de zaak G/A.110.628/XIV-6677. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Overwegende dat het gepast voorkomt voornoemde zaken samen te voegen wegens verknochtheid, zodat in één arrest uitspraak wordt gedaan over beide zaken;

3.1. Overwegende dat de eerste bestreden beslissing als volgt luidt :

“(…)

Gelet op de aanvraag tot regularisatie ingediend op 28 januari 2000, door XXX, geboren op 20 juni 1969 te Aksaray, van Turkse nationaliteit;

Overwegende dat voor deze aanvraag het criterium (4) werd aangevoerd;

Overwegende dat betrokkene voor het eerst gesignaleerd werd in België op 24.07.1998 toen hij in de gevangenis van Antwerpen werd opgesloten wegens verdachtmaking van verkrachting;

Overwegende dat hem op 24.07.1998 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend;

Overwegende dat hij op 28.08.1998 door een beslissing van de Procureur des Konings van Antwerpen werd vrijgelaten en ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken gesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en een beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde;

Overwegende dat betrokkene op 26.10.1998 werd vrijgelaten op verzoek van de Dienst Vreemdelingenzaken met een nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten en in het bezit van een laissez-passer voor Turkije;

Overwegende dat betrokkene zich schuldig maakte aan verkrachting, mondelinge doodsb bedreigingen onder bevel of voorwaarde, opzettelijke slagen en verwondingen en onwettig verblijf, feiten waarvoor hij op 11.05.2000 door het Hof van Beroep te Antwerpen werd veroordeeld tot 2 jaar gevangenisstraf met uitstel van 3 jaar voor 15 maanden;

Overwegende dat hij op 09.11.2000 werd opgesloten in de gevangenis waaruit hij op 03.01.2001 werd vrijgelaten door een beslissing tot voorlopige invrijheidstelling;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad;

Overwegende dat hij dienvolgens een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid betekent;

BESLIST:

XXX, geboren op 20.06.1969 te Aksaray, van Turkse nationaliteit is uitgesloten van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk en zal kunnen verwijderd worden van het Rijk.

(...).”;

3.2. Overwegende dat het bestreden bevel van 6 juli 2001 voortvloeit uit de eerste bestreden beslissing en als volgt is gemotiveerd :

“(…)

- Verblijft langer in het Rijk dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, al.1, 2/ van de wet van 15/12/80).

(…)

- Betrokkene werd uitgesloten door een Ministeriële beslissing van 15.06.2001 van de wet van 22/12/99 in toepassing van de artikelen 5 en 14.

(...).”;

3.3. Overwegende dat de nota van de verwerende partij ingediend in de zaak gekend onder het nummer G/A.110.626/XIV-6675 laattijdig werd ingediend, zodat zij uit de debatten wordt geweerd;

4. Over de grond van de zaak.

Overwegende dat verzoeker in voornoemde zaken twee identieke middelen ontwikkelt;

4.1. Overwegende dat verzoeker een eerste middel afleidt uit de niet-naleving van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, met name schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij dit middel als volgt adstrueert :

“Eerste middel: afgeleid uit de niet-naleving van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, met name schending van de artikelen 2 (en) 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering(en) van (de) bestuurshandelingen.

Verzoeker meent dat genoemde bepalingen werden geschonden, nu nergens in de bestreden beslissing wordt aangegeven hoe uit de aldaar geciteerde feiten zou blijken dat verzoeker voor de toekomst een gevaar zou uitmaken voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Het volstaat inderdaad niet deze feiten aan te halen, doch men dient ook aan te geven waarom deze feiten in de toekomst van verzoeker een potentieel gevaar voor de openbare orde en de nationale veiligheid zouden (uit)maken, te meer daar de aangehaalde feiten zich situeren in een zeer specifiek kader, zoals hoger geschetst.”;

Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft; dat uit het verzoekschrift blijkt dat aan deze doelstelling werd voldaan, zodat is voldaan aan de formele motiveringsplicht; dat de artikelen 2 en 3 van voornoemde wet de administratieve overheid ertoe verplicht in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een ‘afdoende’ wijze; dat het begrip ‘afdoende’ impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn met het belang van de genomen beslissing; dat in casu in de motivering van de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar het feit dat verzoeker “zich schuldig maakte aan verkrachting, mondelinge doodsb bedreigingen onder bevel of voorwaarde, opzettelijke slagen en verwondingen en onwettig verblijf, feiten waarvoor hij op 11.05.2000 door het Hof van Beroep te Antwerpen werd veroordeeld tot 2 jaar gevangenisstraf met uitstel van 3 jaar voor 15 maanden”; dat hieruit blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad en dienvolgens een gevaar betekent voor de openbare orde of de nationale veiligheid en de Minister van Binnenlandse Zaken om deze reden, overeenkomstig artikel 5 van de Regularisatiewet, verzoeker terecht uitsluit van de toepassing van de wet; dat bijgevolg is voldaan aan de materiële motiveringsplicht; dat het eerste middel niet gegrond is;

4.2. Overwegende dat verzoeker een tweede middel afleidt uit de schending van de artikelen 5 en 14 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk; dat hij dit middel als volgt uitwerkt :

“Tweede middel: afgeleid uit de schending van de artikelen 5 en 14 van de wet van 22.12.1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

Verzoeker meent dat ten onrechte toepassing werd gemaakt van genoemde artikelen, en met name (van) artikel 5 nu nergens in de bestreden beslissing wordt aangegeven hoe uit de aldaar geciteerde feiten zou blijken dat verzoeker voor de toekomst een gevaar zou uitmaken voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Dat met name de geciteerde veroordeling dient te worden gesitueerd in zijn kader, namelijk die van een pijnlijke breuk van een zeer hechte relatie en dit onder druk van buitenaf.

Dat verzoeker de feiten altijd betwist heeft (hij beschouwt ze als een afrekening vanwege de familie van mevr. Brunson), en trouwens voor de feiten van doodsb bedreigingen en verkrachting door de rechter in eerste aanleg werd vrijgesproken.

Dat zonder afbreuk te doen aan de soevereine beoordeling van de feiten door het Antwerpse Hof van Beroep, verzoeker de feiten nog altijd betwist maar zich heeft neergelegd bij het verdict. Dat voor zover nodig, verzoeker aan uw Raad meldt dat in dit dossier het enkel draaide om de verklaring van de twee partijen, daar er geen getuigen van de ‘feiten’ waren.

Dat wat er ook van zij de feiten waarvoor verzoeker werd veroordeeld zich situeren in een zeer specifiek privaat relationeel kader.

Dat uit deze feiten dan ook geenszins een gevaarlijke ingesteldheid in zijn hoofde kan worden afgeleid, waardoor hij een gevaar zou betekenen voor de openbare orde en nationale veiligheid.

Dat verzoeker er op wijst dat hij ondertussen gelukkig getrouwd is met mevr. Franck.

Dat verzoeker zich in de 8 jaar dat hij in België verblijft (en ook daarvoor) nooit schuldig heeft gemaakt aan enig vergrijp of overtreding van de Belgische of andere rechtsorde, krachtens dewelke hij als een gevaar voor de openbare orde zou kunnen worden beschouwd.

Dat bezwaarlijk uit het illegaal verblijf, gelet op het gegeven kader van de regularisatie, een dergelijk gevaar zou kunnen worden afgeleid.”;

Overwegende dat artikel 5 van de Regularisatiewet bepaalt dat de in artikel 2 bedoelde vreemdelingen die naar het oordeel van de Minister een gevaar betekenen voor de openbare orde of de nationale veiligheid, van de toepassing van deze wet worden uitgesloten; dat de Minister van Binnenlandse Zaken derhalve terzake over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt, zodat de Raad van State enkel bij een kennelijk onredelijke beoordeling tot de vernietiging van de bestreden beslissingen zou kunnen overgaan; dat, gelet op de ernst van de door verzoeker gepleegde feiten, namelijk verkrachting, mondelinge doodsb bedreigingen onder bevel of voorwaarde, opzettelijke slagen en verwondingen en onwettig verblijf, niet valt in te zien hoe de verwerende partij een kennelijk onredelijke beslissing zou hebben genomen door te oordelen dat ter vrijwaring van de openbare orde, verzoeker uitgesloten dient te worden van de toepassing van de Regularisatiewet; dat de bestreden beslissingen dan ook op goede gronden werden genomen, gelet op de motieven van het bij eenparigheid van stemmen uitgesproken arrest van 11 mei 2000 door de zevende kamer van het Hof van Beroep te Antwerpen, rechtdoende in correctionele zaken (adm. doss. 55-62); dat het Hof in verband met het misdrijf van verkrachting, ten laste gelegd aan verzoeker, ondermeer overwoog dat de verklaring van het slachtoffer zeer geloofwaardig is; dat haar verklaring overeenstemt met wat de getuige Pierre HUYLEBROECK verklaarde en met wat de gerechtsdeskundige dr. Christel DE MEYERE door onderzoek van de Set Sexuele Agressie vaststelde, en bijgevolg bij het bepalen van de strafmaat rekening werd gehouden met de brutale wijze waarop de feiten werden gepleegd en met de ernstige (voornamelijk psychische) gevolgen die de gebeurtenissen voor het slachtoffer gehad hebben (adm. doss. 59); dat uit het voornoemd arrest, dat inmiddels in kracht van gewijsde is getreden, blijkt dat verzoeker getuigt van een gevaarlijke geestesgesteldheid die niet alleen voor het verleden geldt, maar ook voor de toekomst; dat de Minister van Binnenlandse Zaken dienvolgens zijn appreciatiebevoegdheid niet overschrijdt wanneer hij uit de met de verkrachting verband houdende feiten afleidt dat de vreemdeling door zijn persoonlijk gedrag de openbare orde ernstig heeft verstoord; dat die feiten dermate ernstig zijn dat verzoekers familiale belangen niet kunnen opwegen tegen de vrijwaring van de openbare orde of nationale veiligheid;

Overwegende dat artikel 14 van de Regularisatiewet, gelet op de inhoud van dit artikel, niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden;

Overwegende dat de Regularisatiewet een gunstmaatregel is voor de vreemdeling, wat inhoudt dat hij moet voldoen aan de criteria opgenomen in deze wet en dat

hij moet getuigen van eerbied voor de Belgische wetten; dat de strafrechtelijke inbreuken waarvoor verzoeker veroordeeld werd zo ernstig zijn dat de eerste bestreden beslissing in alle redelijkheid kon besluiten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor regularisatie; dat het tweede middel niet gegrond is;

5. Overwegende dat de motieven van de tweede bestreden beslissing volledig steunen op de motieven van de eerste bestreden beslissing, zodat de ongegrondheid van de twee middelen, wat de eerste bestreden beslissing betreft, de ongegrondheid meebrengt ten aanzien van de tweede bestreden beslissing;

6. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken gekend onder de nummers G/A.110.626/XIV-6675 en G/A.110.628/XIV-6677 worden samengevoegd wegens verknochtheid.

Artikel 2.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 347, 05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zestien september tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.